

Силния лъв, краля на животнитѣ, се женѣше.

Той бѣше изгладил дългата си къдрава грива, бѣ вчесал брадата си, и изглеждаше приветливо съ обикновено строгитѣ си и диви очи, животнитѣ, които идѣха отъ вси страни, за да поднесатъ благопожелания за женидбата на своя кралъ и на седящата до него на трона съ гладка, златожълта козина кралица. И всички животни носѣха на новобрачната кралска двойка сватбени подарѣци.

Най-напредъ дойдоха по редъ голѣмитѣ отъ царството на животнитѣ и сложиха съ благопожелания подарѣцитѣ въ подножието на трона.

Слонътъ донесе една чудна корона отъ слонова костъ за краля, която бѣше направена изкустно отъ завещанитѣ зѣби на умрѣлия му баща.

Жиравътъ поднесе на кралицата великолепна диадема съ скѣпи диаманти отъ Африка.

Мечката донесе една голѣма пита отъ най-сладъкъ медъ. Вълка влачеше единъ тежъкъ соченъ свински бутъ, който бѣше открадналъ отъ месаря въ селото.

Маймуната подари една дузина чашки отъ черупки на кокосовъ орехъ за сватбения пиръ.

Щраусътъ донесе за кралицата една великолепна летна шапка съ истински щраусови пера.

Лисицата бѣше одрала на жена си,

Текстъ: Люб. Дойчевъ

Andante

Богъ надъ тебе бди
съ хиляди очи —
златнитѣ звезди,
бэбко, не плачи!

Срѣдната пѣсень

Музика: Ив. Узунувъ

Спи въвъ сладъкъ снь,
утринни лжчи
пакъ ще грѣйнатъ вьнъ,
бэбко, не плачи!

СВАТБАТА НА ЛЪВА — РАЗКАЗЪ

отровна отъ зли хора, топлата кожа и бѣше направил маншонъ за лъвовата невѣста; язовецътъ достави издълбано цвѣкло, пълно съ масъ отъ язовецъ, която е твърде лековита за рани, а еленътъ — една топка лой като срѣдство противъ ранени крака и освенъ това единъ полюлей отъ еленови рога — за тронната зала на лъва.

Кравитѣ дойдоха съ ведро пълно съ млѣко и една кутия пълна съ кравешко сирене, овцитѣ бѣха изработили отъ своята вълна топли вратни шалчета, ржквици и чорапи, кокошкитѣ и патицитѣ донесоха прѣсни яйца.

Бобритѣ бѣха изгризали една здрава дървена кутия отъ огроменъ джнеръ, въ която кралската двойка въ време на сватбеното си пжтешествие презъ пустинята Сахара да тури багажа си, койго ще носятъ камилитѣ. Крокодилитѣ подариха на краля голѣмо портмоне отъ крокодилска кожа. И коприненитѣ буби бѣха изгъкали меки копринени възглавници за балдахиненото легло на кралската двойка.

Краля и кралицата гледаха изпълнени съ любовъ тѣзи скѣпи подарѣци и изразяваха благодарността си къмъ дарителитѣ съ благосклонно кимване

на глава.

Беднитѣ животни, които не можеха нищо да подарятъ, дойдоха на сватбата и разхубавяваха празника споредъ силитѣ си, чрезъ весело свирене, пѣене скачане и танцуване. Кралската двойка се радваше много и благодари най-сърдечно и на тѣзи бедни животни за тѣхното явяване на сватбеното тържество и за веселието имъ.

Само магарето и гжскитѣ липсваха. Тѣ дълго бѣха мислили по тази работа и бѣха се препирали разпалено, като какво трѣбва да занесатъ като подарѣкъ на лъвската двойка. Най-после едно съвсемъ старо магаре рече: „Трѣбва да занесемъ на лъва онова, което смѣтаме за най хубаво. Кое за насъ е най-хубаво?“

Тогавя всички магарешки муцуни извикаха:

„Бодили и слама!“

А единъ съвсемъ старъ гжсокъ каза:

„И ние трѣбва да занесемъ на лъва такава, което смѣтаме за най-хубаво. Кое е най-хубаво за насъ, гжскитѣ?“

Всички гжши човки изкрѣкаха въ единъ гласъ:

„Марули и зелеви листа“.

Тогавя магаретата и гжскитѣ се отправиха по пжтя за двореца на лъва. Когато доближиха до трона, поднесоха своитѣ пожелания и разпаковаха подарѣцитѣ си, които сложиха въ подножието на трона до подарѣцитѣ отъ другитѣ животни. Краля и кралицата погледнаха сърдито новитѣ подарѣци и попитаха:

„Какво ще правимъ съ бодлитѣ и сламата? Какво ще правимъ съ салатенитѣ ребра и зелевитѣ листа?“

А магаретата и гжскитѣ извикаха зарадвани:

„Това сж най-хубавитѣ яденета!“

Но лъва се изсмѣ високо и каза:

„О вие глупави магарета! И вие глупави гжски! Вие мислите, че щомъ за васъ тая слама и зеле сж най-хубавитѣ нѣща на земята, трѣбва да се харесватъ и на единъ лъвъ.“

И заедно съ лъвската двойка се смѣхъ всички малки и голѣми, богати и бедни животни. Магаретата и гжскитѣ се измѣкнаха засрамени отъ тамъ и вече не смѣяха да се показватъ въ лъвския дворецъ.

Падаше имъ се на глупавитѣ животни. Тѣ трѣбваше да знаятъ, че сухата храна на магаретата и гжскитѣ не е гостба за лъвовете!

